Podstawy fizyki – sezon 1 III. Praca i energia

Agnieszka Obłąkowska-Mucha

WFIiS, Katedra Oddziaływań i Detekcji Cząstek,
D11, pok. 106
amucha@agh.edu.pl
http://home.agh.edu.pl/~amucha

Cele wykładu (pytania egzaminacyjne)

Wiedza:

- Energia kinetyczna a prędkość.
- Praca a energia kinetyczna.
- Praca siły stałej.
- Praca siły zmiennej.
- Moc średnia i chwilowa.

Umiejętności:

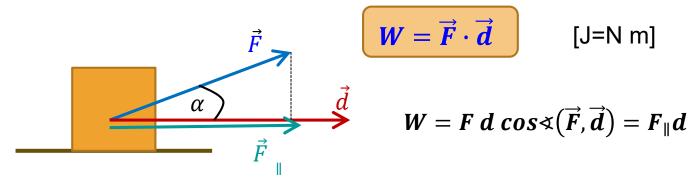
 Obliczenia pracy sił: tarcia, ciężkości, normalnej w przykładach z poprzedniego wykładu.

- Wyznaczanie całkowitej pracy wykonanej nad ciałem znając zmiany energii kinetycznej.
- Obliczenie pracy siły sprężystości i grawitacyjnej.

Praca siły stałej

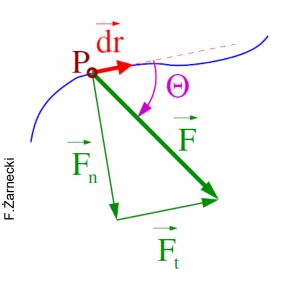
Jeśli na punkt P działa siła **stała**, to jej praca przy przemieszczeniu \vec{d} wynosi:

- Wzór określa pracę wykonaną wyłącznie przez siłę \vec{F} .
- Na ciało mogą działać również inne siły, np. siła tarcia, ciężar.
 - Praca wypadkowej kilku sił jest równa sumie prac wykonanych przez poszczególne siły.
- Ciało może przemieszczać się w innym kierunku niż działa siła (np. przy rzucie w górę siła grawitacyjna działa w dół – jej praca jest ujemna).

Praca

- Nozważamy punkt materialny P, na który działa siła $\vec{F}(\vec{r}, t, \vec{v}, ...)$
- Praca, jaką wykonuje siła \vec{F} przy przesunięciu P o \overrightarrow{dr} :

$$dW = \vec{F} \cdot \overrightarrow{dr}$$

Siły prostopadłe do przesunięcia nie wykonują pracy.

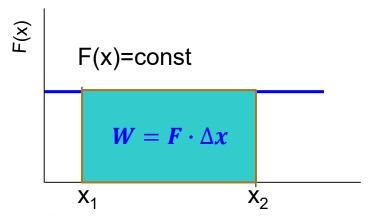
- siła dośrodkowa, siła Coriolisa, Lorentza...

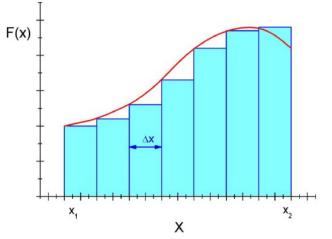
Praca wykonana przez siłę \vec{F} nad punktem P przy przesunięciu z punktu A do B wynosi:

$$W_{AB} = \int_{A}^{B} \overrightarrow{F} \cdot \overrightarrow{dr}$$

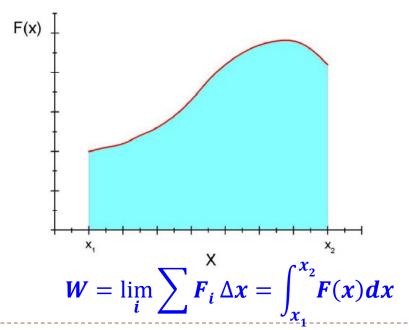
Praca siły zmiennej a stałej

$$W = \sum F_i \, \Delta x$$

- Praca jest polem powierzchni pod wykresem siły.
 - W przypadku siły stałej jest to prostokąt.
 - Dla siły zmiennej dzielimy wykres na jak największą liczbę prostokątów i sumujemy pola

Z.Kąkol

Praca sił zmiennych - przykłady

Przykł. 1 – Praca siły sprężystości: $F_s(x) = -kx$. Rozciągamy sprężynę, liczymy pracę, jaką wykona zewnętrzna siła F = kx:

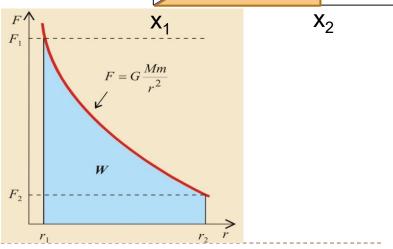
F Fs

$$W = \int_{x_1}^{x_2} F(x) dx = \int_{x_1}^{x_2} kx \, dx = \frac{1}{2} k(x_2^2 - x_1^2)$$

Przykł. 2 – Praca siły grawitacji:

$$W = \int_{r_1}^{r_2} F(r) dr = \int_{r_1}^{r_2} GMm \frac{1}{r^2} dr =$$

$$\vec{r} \int_{\vec{F}_a} \vec{F}_a = -GMm \left(\frac{1}{r_2} - \frac{1}{r_1} \right)$$

 $W=\frac{1}{2} k \Delta x^2$

Energia kinetyczna (przyp. nierelatywistyczny, jeden wymiar)

Na ciało działa wypadkowa siła F i nadaje mu przyspieszenie a. Liczymy pracę tej siły nad ciałem (ruch wzdłuż osi x, m=const):

$$W = \int F dx = \int_{x_1}^{x_2} \frac{dp}{dt} dx = \int_{x_1}^{x_2} m \frac{dv}{dt} dx = \int_{v_1}^{v_2} m v dv =$$
$$= \frac{1}{2} m v_2^2 - \frac{1}{2} m v_1^2 = E_{k2} - E_{k1} = \Delta E_k$$

gdzie zdefiniowano energię kinetyczną:

$$E_K = \frac{1}{2}mv^2 = \frac{p^2}{2m}$$

oraz pokazano, że:

zmiana energii kinetycznej ciała jest równa pracy W, jaką wykonuje wypadkowa siła nad tym ciałem.

Twierdzenie o pracy i energii.

Twierdzenie jest prawdziwe niezależnie od postaci siły \vec{F} i drogi.

Moc

Jeśli interesuje nas szybkość wykonania pracy, określamy MOC:

$$P = \frac{dW}{dt}$$
 - moc chwilowa [W=J/s], [kWh]

$$\overline{P} = \frac{\Delta W}{\Delta t}$$
 - moc średnia

dla stałej siły:
$$\bar{P} = \frac{F \, s}{t} = F \, \bar{v}$$
 $t_1=0$

